

Na úvod

Nebojujeme proti niekomu. Ale za niekoho. Za človeka. Za jeho dôstojnosť. Za jeho slobodu.

To som si zvlášť uvedomil počas *Národného pochodu za život*. Áno. Nesúhlasíme s kultúrou smrti. Ale viac musíme zápasiť o kultúru života. Nie negativizmus má prevládať v našom živote a v našom prostredí. Ale rozmer a pohľad nádeje. Niečo pekné a krásne. Preto sa musíme vrátiť ku kultúre, ktorá je opretá o evanjeliové hodnoty.

Táto myšlienka zaznela na júnovej *Konferencii KOČ* v poľskej Lomži, ktorá mala tému *Nová kultúra ako odpoveď na súčasnú ohrozenia*. Zodpovedný biskup za pastoračiu triezvosti zdôrazňuje, že sa musíme vrátiť k evanjeliu, na ktorom je založená kultúra života. Nemusíme hľadať veľké riešenia, nemusíme vytvárať super projekty a mega-programy. Pretože program je už tu! Už dvetisíc rokov je tu evanjelium, v ktorom sú napísané a ponúknuté hlavné pravdy o človeku a jeho živote.

Niekedy sa stáva, že sa strácame. Ako keby sme sa nachádzali v oblakoch či v hmle. Niekedy ani nevieme, kým sme a čo robíme. Preto musíme poznať problémy a rozumieť im. Totiž my kresťania máme meníť svet. Máme vytvárať krajší svet. Viac kresťanský svet. Čiže svet, ktorý je priaznivejší pre človeka. Ale jednu vec si musíme uvedomiť. A to, že bez Boha svet nikdy nebude lepší. Iba Boh a jeho láska sú trváci základom, na ktorom môžeme budovať krajší svet.

Pápež Benedikt XVI. často pripomínal, že tam, kde je Boh, tam je budúcnosť.

Máme si preto dobre pamätať, že podmienkou lepšieho sveta je aj celková abstinencia u niektorých a u všetkých triezvosť. Iba človek triezvy, slobodný, zodpovedný a zrelý môže vytvárať kultúru života opretú o najdôležitejšie hodnoty.

Budujme stále toto dielo. Hľadáme nové cesty, ako vovádzať tie krásne ideály zjednocujúce v spoločenstve Kruciáty oslobodenia človeka. Budme svedkami. Budme vzorom. Budme apoštolmi tejto novej, obnovenej kresťanskej kultúry.

Otec Jozef Heske

Formácia

Evanjelizačné iniciatívy otca Františka Blachnického

(Pokračovanie z minulého čísla, dokončenie v budúcom čísle)

Novinkou evanjelizačných rekolekcií bola výzva na prijatie ohlasovaných právd. Duchovnú obnovu viedol kňaz s laickými spolupracovníkmi. Členovia už majú skúsenosť obrátenia, a preto sa s ostatnými poslucháčmi môžu deliť vo forme osobného svedectva. Na každom stretnutí bola evanjelizačná kázeň, v ktorej bola výzva prijať Krista a ďalej pokračovať vo formácii malých skupín. Vzniknuté malé skupiny sa stali duchovným plodom evanjelizačných rekolekcií. Tieto skupiny sa potom neskôr stali cez ďalšiu formáciu pokračovateľmi evanjelizácie vo farnosti. Takto bola zabezpečená permanentná evanjelizačná práca. Členovia evanjelizačnej skupiny sa pripravovali na špeciálnych duchovných rekolekciách ORAE – Oázové rekolekcie animátorov evanjelizácie. Dôraz sa

kládol na modlitbu, ku ktorej bolo pozývané čo najväčšie množstvo ľudí.

Spočiatku boli aj problémy zo strany niektorých kňazov, ktorí boli presvedčení o tom že Blachnicki bol príliš novátorský a príliš sa nechal inšpirovať skúsenosťami protestantských spoločenstiev. Ale nakoniec hierarchia s evanjelizačnými metódami otca Františka súhlasila. V roku 1978 na kongregácii zodpovedných bolo hnutie prestavené ako evanjelizačné hnutie. Dokument Pavla VI. *Evangelium nuntiandi* bol prijatý ako programový dokument hnutia. Evanjelizačný smer priniesol ovocie – veľmi veľké množstvo ľudí na Oázach a veľký zápal laických animátorov Oázy.

Dalšou inspiráciou pre otca Františka bol pontifikát Jána Pavla II. a aj výzva kardinála Wyszyńskiego zápasit' o zachranu národa. Blachnicki vytvoril plán *Ad Christum Redemptorem*. Bol to plán Veľkej evanjelizácie. Inšpirácie čerpal z USA, kde bola evanjelizačná kampaň s cieľom prísť ku každému človekovi s dobrou novinou o Kristovi. Heslo tohto plánu vybral podľa encykliky Jána Pavla II. *Redemptor hominis*. Podnetom bol aj evanjelizačný dynamizmus pápeža v deň voľby do úradu cez zvolanie: „Otvorte dvere Kristovi.“

Trojročný plán mal tri časti. Prvá etapa bola zameraná na modlitbu v rámci Oázy modlitby s heslom: „Nech zostúpi tvoj Duch a obnoví tvárnosť tejto zeme.“ Druhá etapa mala motto: „Otvorte dvere Kristovi.“ Bola to evanjelizačná etapa prítomná v každej poľskej farnosti. Bola novinkou, keď napríklad aktívni boli laici alebo sa premietal evanjelizačný film *Ježiš ako dar* od amerického hnutia Agapé. Tretia etapa bola etapou obnovy a morálneho oslobodenia spojená so šírením idey KOČ. Otec nadviazal na činnosť z 50. rokov, keď pôsobila Kruciáta striezlivosti. V tejto fáze boli ľudia povzbudení, aby sa otvorili pre dar vnútornej slobody.

Preklad a spracovanie o. Jozef Heske

1. stretnutie malých skupiniek: Nemôžem veriť izolovane bez spoločenstva

Formačný program v malých skupinách na obdobie 2013/2014 je tentokrát zameraný na modlitbu v spoločenstvách KOČ. Táto sa má prejavit' najmä v púťach na rôzne pútnické miesta počas roka, ako aj skrze *Modlitbu zasvätenia člena KOČ* k Panne Márii, ktorá bola napísaná Božím sluhom otcom F. Blachnickým.

Aj teraz navrhujeme prácu v malých skupinách cez formu *Evanjeliovej revízie života* (ERŽ), v ktorej sú texty Božieho slova, ďalej katechézy Benedikta XVI. o modlitbe, ktoré boli prednesené na generálnych audienciách v Ríme, encyklika súčasného pápeža Františka *Lumen Fidei* alebo encyklika bl. Jána Pavla II. *Redemptoris Mater*.

Vidieť

- Čo je najdôležitejšie v modlitbe?
- Prečo sa spolu modlíme?

Posúdiť

Drahí bratia a sestry, naša modlitba je často prosbou o pomoc v našich potrebách, čo je človeku prirodzené, pretože pomoc potrebujeme, potrebujeme druhého človeka, potrebujeme Boha, a tak je nám vlastné žiadať ho o niečo, hľadať u neho pomoc.

Je dobré uvedomiť si, že modlitba, ktorú nás naučil Pán – *Otče náš* – je modlitbou prosby, a Pán nám jej prostredníctvom ukazuje priority našej modlitby. Čistí a ozdravuje naše túžby, a tak očisťuje i naše srdcia.

Hoci je bežné, že v modlitbe o niečo prosíme, nemá byť naša modlitba výhradne prosbou o pomoc, pretože máme i dosť dôvodov na to, aby sme ďakovali. Ak sme pozorní, vidíme, že od Boha dostávame veľa dobrých vecí. Je k nám taký dobrý, že nám ostáva iba ďakovať.

Naša modlitba má byť i modlitbou chvály – ak je naše srdce otvorené,

vidíme i napriek všetkým problémom krásu jeho stvorenia a dobrotu, ktorá sa prostredníctvom stvorenia prejavuje. Teda nemáme iba prosiť, ale i chváliť a ďakovať. Tak je naša modlitba úplná. (Katechéza emeritného pápeža Benedikta XVI. z 20. júna 2012)

• O aký rozmer by sme mohli doplniť našu osobnú a spoločnú modlitbu?

„A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (*Mt 18, 19 – 20*)

„Lebo ako máme v jednom tele mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi.“ (*Rim 12, 4 – 5*).

„Človek žije vždy vo vzťahu. Prichádza od druhých, patrí k druhým, jeho život se stáva väčším v stretnutí s druhými. Rovnako samotné poznání, samotné uvedomovanie si seba samého je vzťahové a spája človeka s druhými, ktorí nás predchádzali: v prvom rade s našimi rodičmi, ktorí nám dali život a meno.“ (*Lumen Fidei*, 38)

„Je nemožné veriť osamotene. Viera nie je len individuálne rozhodnutie, ku ktorému dochádza vnútri veriaceho, nie je izolovaným vzťahom medzi ‚ja‘ veriaceho a božským ‚Ty‘, medzi autonómnym subjektom a Bohom. Zo svojej povahy sa otvára ‚nám‘ a dochádza k nemu vždy v spoločnstve Cirkvi. Dialogická forma *Kréda* používaná v krstnej liturgii nám to pripomína. Viera sa vyjadruje odpoveďou na pozvanie, na slovo, ktoré je potrebné počuť a ktoré nevychádza zo mňa, a preto je súčasťou dialógu a nemôže byť iba obyčajným vyznaním, ktoré sa rodí v jednotlivcovi. Odpovedať v prvej osobe ‚verím‘ je možné len vtedy, ak patrím do veľkého spoločenstva, a len preto, že sa zároveň hovorí ‚veríme‘. K tomuto otvoreniu sa voči cirkevnému ‚my‘ dochádza otvorením sa, ktoré je vlastné Božej

láske, ktorá nie je len obyčajným vzťahom medzi Otcom a Synom, medzi ‚ja‘ a ‚ty‘, ale v Duchu je zároveň určitým ‚my‘, spoločenstvom osôb. Preto ten, kto verí, nie je nikdy sám, a preto viera priťahuje človeka k šíreniu a pozýva do svojej radosti aj druhých. Kto získava vieru, objaví, že sa prietory jeho ‚ja‘ rozširujú a rodia sa v ňom nové vzťahy, ktoré obohacujú život. Tertullián to pôsobivo vyjadril, keď hovorí o katechumenovi, že je ‚po omytí nového zrodenia‘ prijatý do domu matky, aby zopál ruky a modlil sa spoločne so svojimi bratmi *Otče náš* ako člen novej rodiny.“ (*Lumen Fidei*, 39)

• Ako povzbudiť druhých k spoločnej modlitbe?

Konať

• Zorganizovať spoločnú modlitbu členov KOČ vo farnosti alebo v oblasti.

• Podporiť rôzne formy povzbudenia k spoločnej modlitbe.

• Zorganizovať spoločnú púť KOČ v rámci oblasti.

Otec Jozef Heske

Správy

Z modlitebného stretnutia v Lipanoch

„Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“ (*Mt 11, 28*)

„Podť ku mne. Áno, ty. Presne na teba myslím. Dám ti odpočinok: od ťarchy zodpovednosti či utrpenia, od bremena strachu, ktorý nesieš. Dám ti odpočinok od neistoty, pochybností a nestálosti, ktoré spomaľujú tvoje kroky...“ Ježiš.

V utorok 13. augusta 2013 sa v kaplnke Charitného domu v Lipanoch uskutočnila svätá omša a adorácia za oslobodenie zo závislosti a za uzdravenie. Tomuto duchovnému programu predchádzala modlitba ruženca k Božiemu milosrdenstvu, ktorú sme obetovali za oslobodenie pre tých, ktorí sú spútaní nejakou závislosťou prameniaca z nesprávneho, pomýleného

vnímania vlastnej slobody.

Svätú omšu celebroidali otec Jozef Heske a otec Martin Gaľa. Hrou na klavíri hudobne sprevádzala Julka Miženkova. Do liturgie sa zapojili členovia kruciáty a Hnutia Svetlo-Život, a to čítaním lekcii a prednášaním prosieb veriacich.

V homílii sa nám prihovoral otec Jozef Heske, ktorý poukázal na dôležitosť dôvery človeka voči Bohu, ktorý je naším Otcom. Ak chceme budovať skutočný vzťah s naším Pánom, je potrebné osvojiť si pokoru dieťaťa, ktoré sa necháva viesť. Viackrát nám otec Jozef zopakoval, že sme deťmi nášho Otca a že on pozná naše starosti a problémy. Príklad Mojžiša, ktorý na chvíľu zapochyboval o Božej láske, je často aj príkladom mnohých dnešných ľudí, ktorí prestávajú dôverovať svojmu Bohu a Otcovi. Zaslúbená zem, ktorú pre svoje pochybnosti nemohol Mojžiš prekročiť, je cieľom aj pre nás. Tou zaslúbenou zemou je večné prebývanie v Božej prítomnosti. Čo všetko nám bráni v dôvernom a pokornom postoji dieťaťa voči svojmu Otcovi? Aj naša údajná sebestačnosť, nezávislosť, autonómia vlastnej identity a individualizmus. Otec Jozef Heske nás preto s o to väčšou naliehavosťou upriamil na potrebu vytvárania skutočného vzťahu s naším Otcom a Pánom.

Po skončení svätej omše pokračoval program adoráciou za oslobodenie a uzdravenie, keď sa do modlitby chvály a vďaky zapojili aj samotní veriaci.

Po záverečnom požehnaní sme sa pozvubení vo viere pobrali do svojich domovov, aby sme s odvahou a pokorou vyznávali, kto je naším Pánom.

Pavol Kall

Z púte k hrobu o. Franciszka Blachnického

Sobota 31. augusta 2013 bola dňom putovania členov a sympatizantov Hnutia Svetlo-Život (HSŽ) a Kruciáty oslobodenia človeka (KOČ) do Krościenka nad Dunajcom k hrobu zakladateľa otca Franciszka Blachnického.

Program sa začal modlitbou chvál a po nej zaznela katechéza na tému *Znova sa narodiť*. Po čase osobnej modlitby mali účastníci možnosť zoznámiť sa s medzinárodným centrom HSŽ a KOČ.

Súčasnou duchovnou programom bola Krížová cesta spojená so svedectvami obetovaná za duchovné oslobodenie slovenského národa. V rámci záverečnej svätej omši odznelo viac oslovujúcich myšlienok, ktoré ukázali, ako v dnešnej dobe prežívať znovunarodenie.

Otec Jozef Heske

Na púti v Krościenku

Každá púť je vyjadrením istej dynamiky, presunu z miesta na miesto. Púťou konkretizuje človek svoj názor a postoj k náboženskému presvedčeniu, ktoré mu nie je ľahostajné, a snaží sa ho rozvíjať, obnovovať. Aj putovanie do poľského Krościenka malo dôležitý význam pre každého zúčastneného.

Prečo sme sa teda podujali vykonať tento pohyb? V prvom rade pre duchovné prebudenie a oslobodenie celého slovenského národa, lebo v týchto náročných časoch je tak často ovplyvňovaný rôznymi myšlienkovými prúdmi, ktoré sa snažia nám nahovoriť, že sme pánmi svojho života a času, že si vystačíme sami a že nepotrebujeme Božiu pomoc a milosť.

V rámci bohatého duchovného programu sme sa na úvod zapojili do modlitby chvály a vďaky, pretože máme za čo a komu ďakovať. Pri týchto modlitbách sme si opäť mohli uvedomiť, komu patrí náš život, kto ho riadi, usmerňuje a požehnáva.

Potom nasledovala prednáška pani Kataríny na tému *Znova sa narodiť*. Vychádzala z textov Svätého písma, na podklade ktorých nám priblížila, z čoho pramení znovuzrodenie človeka. Medzi jednotlivými prameňmi nášho znovuzrodenia nemožno obísť naše úplné a nekompromisné nasmerovanie na Ježiša, ktorý je Svetlom a zdrojom posily. Na ceste k novému životu nám pomáhajú sviatosť, bez

ktorých by sme nemohli pokračovať ďalej.

Znovu sa narodiť znamená aj hľadať a plniť Božiu vôľu, otvárať sa potrebám našich blížnych, nebyť ľahostajným, ale odvážne sa zapojiť do služby podľa vzoru Ježiša. Všetky tieto známky znovuzrodenia sú veľmi dôležité pre našu aktívnu evanjelizáciu v dnešnom svete.

Po prednáške nastal čas stíšenia a rozjímania nad počutými slovami a návšteva hrobu otca Františka Blachnického, zakladateľa HSŽ a KOČ, skrze ktorého Boh vykonal veľké a záslužné dielo pre obnovu Cirkvi.

V rámci ďalšieho programu bolo možné navštíviť Centrum HSŽ a KOČ na Kopiej Gôrke. Neskôr sa vo Večeradle bl. Jána Pavla II. konala krížová cesta so svedectvami. Počas tejto pobožnosti bolo premenlivé počasie, raz pršalo, potom svietilo slnko – a takto nejako to vyzerá aj v našich životoch: niekedy prežívame viac radosti, inokedy zasa smútok, avšak vždy máme v Bohu nádej a istotu. On nám cez obetu svojho Syna ponúka uzdravenie a večný život a Učí nás prijať kríž a utrpenie v pokore a v odovzdanosti do jeho vôle.

Duchovný program vyvrcholil slávnostnou svätou omšou, keď z úst hlavného celebranta zaznelo veľa slov k odvážnemu ohlasovaniu našej viery, lebo ako hovorí filozof Edmund Burke, na to aby zvíťazilo zlo, stačí málo – aby dobrí ľudia nerobili nič.

Dnešná doba je na jednej strane slobodná v tom, že môžeme ohlasovať evanjelium a jeho hodnoty, že nám v tomto snažení nebráni žiadny totalitný režim, no na druhej strane je aj veľmi ťažké a náročné bojovať za vieru a svedčiť o nej pred svetom, ktorý je presýtený toľkými liberálnymi myšlienkami.

Nech nám teda Pán pomáha, aby sme sa nebáli vyjsť von a ponúkať radosť a nadšenie z toho, že sme Božími deťmi. Nech Kristus, ktorý je naším Svetlom, nezostáva iba naším subjektívnym Kristom, ale nech sa stane aj Kristom našich bratov a sestier a aj tých, ktorí momentálne tápu v tme svojich hriechov a závislostí – aby cez naše skutky prenikalo Kristovo svetlo milosti a požehnania, ako to znázorňuje luster v jednej z kaplniek na Kopiej Gôrke.

Ďakujeme Ti, Pane, za čas strávený s Tebou a s našimi bratmi a sestrami počas púte v Krościenku. Modlime sa, aby táto púť priniesla svoje ovocie v podobe ráznej a odvážnej evanjelizácie v prostredí, v ktorom žijeme a pracujeme.

Pavol Kall

Pod'akovanie za účasť na Národnom pochode za život

Bratia a sestry, v mene Konferencie biskupov Slovenska, v mene celého organizačného výboru, ako aj v mojom mene by som chcel poďakovať všetkým kňazom i veriacim, ktorí sa zúčastnili na *Národnom pochode za život* a vytvorili tak skutocne mohutné celoslovenské spoločenstvo vyzývajúce k ochrane života.

Rovnako ďakujem aj tým, ktorí sprevádzali prípravu a priebeh *Národného pochodu za život* svojimi modlitbami a obetami, a boli tak prítomní v Košiciach duchovným spôsobom. Veľká vďaka patrí aj podporovateľom, vďaka ktorým sa pochod mohol uskutočniť. Nech nás všetkých Pán, Darca života, posilní v predstaviach vytrvalo ochraňovať dôstojnosť každého ľudského života.

Mons. Bernard Bober

Z celoslovenského sympózia kruciáty

V dňoch 11. až 13. októbra 2013 sa pod Mariánskou Horou v Levoči uskutočnilo *Celoslovenské sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka*. Organizátorom tohto pozoruhodného podujatia boli Spoločenstvo kruciáty v Levoči, Kláštor minoritov v Levoči a Hnutie Svetlo-Život. Podujatie sa uskutočnilo už po pätnásty krát.

Témou tohtoročného sympózia bola *Čistota v partnerských vzťahoch* s podnázvom *Láska nie je len o sexe*. Napriek tomu, že organizátori pripravovali sympóziu dávno pred *Národným pochodom za život* v Košiciach, celé podujatie obsahovo nadväzovalo na tento pochod.

Už tradične bol celý program rozvrhnutý do troch dní: piatkový program bol venovaný najmä mládeži, v sobotu dostali slovo kňazi a ľudia, ktorí sa problematike profesne venujú, a nedeľa bola akýmsi vyvrcholením a hodnotením sympózia.

Piatkový program sa začal popoludňajšou svätou omšou v Minoritskom kostole sv. Ducha v Levoči, ktorú koncelebrovali bratia minoriti – gvardián kláštora minoritov páter Adam Baran a páter Roman Gažúr, ktorý je duchovným vodcom spoločenstva kruciáty v Levoči.

Po svätej omši dostala slovo Mgr. Ivana Kovalová z *Domu Anky Kolesárovej* – centra mladých vo Vysokej nad Uhom. Vo svojom vystúpení o predmanželskej čistote ako dare zaujala nielen všetkých prítomných mladých študentov a žiakov, ale aj dospelých svojimi krištáľovo čistými názormi o hodnote života, o hodnote čistoty a tiež o vzťahoch medzi mladými ľuďmi. Po jej vystúpení sa piatkový program mladých ukončil adoráciou pred najsvätejšou Sviatosťou oltárnou.

Sobotný program sa začal svätou omšou v minoritskom kostole, ktorú celebraval spišský diecézny biskup Mons. o. Štefan Sečka. Vo svojej homílii poukázal na vzor čistoty – Nepoškvrnenú Pannu Máriu, Matku nášho Spasiteľa. Od nej a pred-

všetkým od nej sa máme učiť pokore a čistote. Ona má byť našim každodenným vzorom.

Program sympózia pokračoval v aule neďalekej Strednej odbornej školy pre zrakovo postihnutú mládež na Námestí Štefana Kluberta. Ako prvého prednášajúceho prítomní privítali doc. ThDr. PaedDr. o. Františka Trstenského. Tento známy biblista, ktorý prednáša Sväté písmo na Spišskej Kapitule, veľmi zaujímavou a prístupnou formou pripomenul účastníkom manželstvo a rodinu vo Svätom písme. Katolícka cirkev manželstvo chápe ako právne uznané spoločenstvo medzi jedným mužom a jednou ženou. Tento zmluvný vzťah je zakotvený vo Svätom písme. Manželstvo pre pokresťanov je zároveň aj sviatosťou. Nie je to len ľudská dohoda, ale má svoj pôvod v Bohu. Je to vzťah rovnocenný. Aj sex a erotika majú v manželstve svoje miesto – ale len v manželstve! Dieťa je pre manželov Božím darom. Je na zahalenie, ak dávame peniaze na útluky pre psíkov a dieťa je pre nás záťažou. Ak sme takí úzkostliví, keď ide o psíkov – Božie stvorenia, tak o koľko viac by sme mali byť, ak ide o človeka, o ktorom Sväté písmo hovorí, že bol stvorený na Boží obraz. Láska muža a ženy najlepšie vystihuje vzťah medzi Bohom a človekom.

Po prednáške otca Trstenského sa k slovu dostal MUDr. František Orlovský. Je členom organizácie *Donum vitae*. Ako kresťan, otec štyroch detí a zároveň lekár-gynekológ vysvetlil vo svojej prednáške *Čím je ohrozený život v dnešnej dobe* úskalia a negatíva interrupcie, ale i antikoncepcie. Poukázal na potrebu dodržiavania Božích zákonov aj v oblasti manželstva a rodičovstva. Je povinnosťou kresťana chrániť ľudský život od počatia. Zvlášť poukázal na nebezpečenstvá ideológie rodovej rovnosti a juvenilnej justície.

Po obedňajšej prestávke pokračovalo sympóziu prednáškou ThDr. o. Martina Kolejáka PhD. na tému *Predmanželské*

vzťahy. Hovoril o rozmachu predmanželského sexuálneho spolužitia ako výsledku sexuálnej revolúcie. Je to obrovský antropologický omyl, ktorému podliehajú, žiaľ, aj mnohí katolíci. Cieľom tejto revolúcie je dosiahnuť, aby mládež prestala rešpektovať rodičov, učiteľov a všetky ostatné authority. Cieľom je zničiť kresťanskú morálku a zaviesť morálku liberálnu. Predmanželské sexuálne spolužitie ani nemožno nazvať predmanželským, pretože častokrát ani nevedie k uzavretiu manželstva. Je to nemorálne a rodičia sú povinní mladých napomenúť, ináč sa dopúšťajú ťažkého hriechu, lebo podporujú nemorálne vzťahy. Takzvané predmanželské vzťahy väčšinou negatívne postihujú budúci život oboch súčasných partnerov. Ak aj sa zoberú, častokrát sa pre banality rozvedú. Manželstvo je sviatosť, ktoré trvá celý život, lebo láska zaväzuje k zodpovednosti.

Krásne svedectvo o kresťanskej láske a kresťanskom manželstve podala pani Denisa. „Všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom.“ (*Kazateľ* 3, 1) To bola nosná myšlienka svedectva, v ktorom opísala svoje neľahké manželstvo, ktoré však bolo plné lásky a vzájomného porozumenia. Iba úplné odovzdanie sa do Božej vôle pomohlo jej a manželovi prekonať poznanie, že nemôžu mať deti. Liek na svoje nešťastie hľadali vo Svätom písme. Otvorili prvú knihu proroka Samuela, kde neplodná Anna prosí Boha, a do roka prichádza syn Samuel. Pretože liečba bola finančne nákladná a hormonálna, rozhodli sa, že všetko zveria do rúk Boha. Rozhodli sa pre adopciu a Božím riadením po dvoch rokoch a rôznych peripetiách, keď sa im rúcal svet a pomoc hľadali pred Eucharistiou, Pán zasiahol a dostali ponuku adoptovať si novonarodeného chlapčeka. Keď sa v nemocnici pýtali, či majú pre neho vybrať meno povedali, že áno – Matúš. Vtedy im povedali, že chlapček už meno má a volá sa Samuel... Po skončení svedectva pani Denisy vyslovil moderátor

sympózia nahlas myšlienku všetkých: „Pri počúvaní takého svedectva by sme mali kľačať!“

Záver bloku prednášok patrila manželom Jankowiakovým z Poľska (foto). Títo manželia tiež podali svedectvo svojho života. Sú viac ako tridsať rokov členmi Hnutia Svetlo-Život a tiež členovia poľskej Krucciáty oslobodenia človeka. To ovplyvnilo celý ich život a život ich rodiny. V súčasnosti sú zodpovední za Diakoniu života. Toto hnutie je v prvej línii boja za život. Vždy sa objavujú nové ohrozenia rodín, proti ktorým musia pôsobiť. Dôležité je, aké svedectvo dávame svojmu okoliu. Manželská láska má byť ľudská, zmyslová, ale i duchovná. Je dôležité hovoriť mladým ľuďom o vernosti. Manželská láska musí byť darom druhému človeku, aby sme boli šťastní. Manželstvo je prejavom Božej lásky. Čistota je niečo viac než zdržanie sa. Je to vernosť Božiemu plánu pre život človeka. Čistota je zavedenie poriadku, je to stav srdca, ktoré chce zotrvať v stave posväcujúcej milosti. Čistota znamená pamätať na to, že ľudská láska vychádza zo slobodného rozhodnutia v súlade s Božou vôľou.

Vo večerných hodinách sa všetci účastníci sympózia zúčastnili krížovej cesty ulicami mesta Levoča. Krížová cesta vyvrcholila v minoritskom kostole adoráciou pred Oltárnou sviatosťou. Bola vyvrcholením druhého dňa sympózia.

Tretí – záverečný deň sympózia sa začal spoločnými rannými chválami, po ktorých vo vzájomnom zdieľaní účastníci

hodnotili sympóziu. Kruciáta oslobodenia človeka nie je len o boji proti alkoholizmu. Je to výzva bojovať proti všetkému, čo zotročuje človeka. Oslobodiť srdce – miesto, kde má svoje miesto Kristus. Celé sympóziu sa skončilo slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroval levočský pán dekan Mons. prof. ThDr. ICDr. PhDr. PaedDr. František Dlugoš, PhD.

Štefan Paločko

Pozvánky

Kurz animátorov zábavy bez alkoholu

Cieľovou skupinou kurzu sú ľudia, ktorí chcú spoznať prácu animátora zábavy bez alkoholu a naučiť sa ju. Kurz predstaví metódy a formy práce animátora počas príležitostných zábav. Počas kurzu bude ponúknutý scenár zábavy svadobnej alebo inej podľa požiadavky účastníkov. Každý účastník dostane pracovné materiály a certifikát o absolvovaní kurzu. Cena bude zahŕňať účasť, ubytovanie, stravu, materiály a certifikát). Vedúca kurzu: Katarzyna Owczarek. Povinná výbava: slávnostné oblečenie a hudobné nástroje (ak na ne hráte). Miesto konania: Juskova Voľa, okres Vranov nad Topľou. Termín konania: 17. januára 2014 od 19.00 hod. – 19. januára 2014 do 13.00 hod. Podrobnosti zverejníme dodatočne.

KOČ

Oznamy KOČ

Registračné údaje, ktoré ste uviedli v Prihláške do KOČ a ktoré sa medzitým zmenili, nám oznámte písomne na registracia@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči.

Modlitebnú príručku pre potreby modlitebnej reťaze (A6, 26 str., 0,50 €) si môžete objednať písomne na kruciata@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči (po 5 – 10 ks).

Vydávanie nášho dvojmesačníka ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Číslo účtu: 7512635001/5600. Správa pre prijímateľa: ECHO. Vopred Pán Boh zaplať!

Kalendárium kruciáty 2013

November 2013 – Stretnutie KV KOČ
8. 12. 2013 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronátny sviatok KOČ

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

Prešov – V kláštore Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk